

Карлос - Нима това е краят

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Вярвах в силата на любовта ти към мен,
вгълбен в своя ден не чувствах огъня студен.
Малки мой грешки сложиха веригите ми тежки,
а може би и ти, и ти грешиш.

Пътищата ни се разделиха,
но къде отивам без тебе не зная аз,
без тебе не зная аз.

[Припев:]

Мразя сега луната, тя ме дари с самотата,
мразя сега звездите, те подариха ми сълзите.
Тази нощ тишината следва ме заедно с тъгата,
нима това е края, скитам се, дори къде не зная.

Чужди са ми, далечни са ми сълзи и спомени.

Навсякъде лица, но не срещам пламък нов,
взе със себе си способността ми за любов.
Мислех, че съм те преживял, но явно, че не съм,
и съм объркан и се побърквам.

Спомените в мен искам да удавя със сълзи,
но в очите ми си ти, но в очите ми си ти.

[Припев:]

Мразя сега луната, тя ме дари с самотата,
мразя сега звездите, те подариха ми сълзите.
Тази нощ тишината следва ме заедно с тъгата,
нима това е края, скитам се, дори къде не зная.

Чужди са ми, далечни са ми сълзи и спомени.

[Припев]

Чужди са ми, далечни са ми сълзи и спомени.